

Sygn. akt VIII Gz 116/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział Gospodarczy

w składzie :

Przewodniczący: SSO Piotr Sałamaj

Sędziowie: SO Agnieszka Woźniak

SO Agnieszka Kądziołka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko S. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej S. P. od postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 5 września 2012 r., sygn. akt X GNc 924/12

postanawia :

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od pozwanej S. P. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 300 (trzysta) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Agnieszka Kądziołka SSO Piotr Sałamaj SSO Agnieszka Woźniak

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o zasądzenie od pozwanej S. P. kwoty 6.712,34 zł z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 11 kwietnia 2012 r., w sprawie X GNc 924/12, Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powódki kwotę żadaną pozwem.

Nakaz zapłaty został wysłany pozwanej na wskazany w pozwie adres zamieszkania ul. (...) S.. Przesyłka została po dwukrotnym awizowaniu zwrócona z adnotacją poczty „nie podjęto w terminie”.

Przewodniczący w Sądzie Rejonowym Szczecin - Centrum w Szczecinie uznał przesyłkę za doręczoną pozwanej w dniu 4 maja 2012 roku (karta 23).

Postanowieniem z dnia 5 września 2012 roku Sąd Rejonowy nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 11 kwietnia 2012 r. W uzasadnieniu postanowienia przywołując art. 776 i 777 k.p.c. Sąd Rejonowy zaznaczył, że tytułem egzekucyjnym, któremu nadaje się klauzulę wykonalności, jest orzeczenie sądu prawomocnie lub natychmiast wykonalne. Dalej Sąd Rejonowy wskazał, że nakaz

zapłaty, przeciwko któremu w całości lub w części nie wniesiono skutecznie zarzutów, ma skutki prawomocnego wyroku. Z uwagi na fakt, że przeciwko wydanemu w niniejszej sprawie nakazowi zapłaty nie wniesiono skutecznie zarzutów, na podstawie art. 782 § 2 k.p.c. nadano mu klauzulę.

W piśmie procesowym z dnia 22 października 2012 r. S. P. wniosła o przywrócenie terminu do złożenia środka zaskarżenia od nakazu zapłaty z dnia 11 kwietnia 2012 roku powołując się na brak doręczenia nakazu zapłaty.

W dniu 22 października 2012 r. S. P. wniosła także zażalenie na postanowienie z dnia 5 września 2012 r. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności, domagając się jego uchylecia i zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu podniosła, że o zasądzonych na rzecz powodowej spółki należnościach została zawiadomiona przez komornika sądowego drogą listowną. Wskazując na art. 133 § 1 k.p.c. zaznaczyła, że nie otrzymała jakiegokolwiek korespondencji z Sądu Rejonowego w Szczecinie dotyczącej sprawy X GNc 924/12. Zdaniem skarżącej powyższe okoliczności pozbawiły ją prawa do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty zagwarantowanego w art. 503 § 1 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie oddalił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i odrzucił zarzuty pozwanej od nakazu zapłaty z dnia 11 kwietnia 2012 r. wydanego przez Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w sprawie X GNc 924/12.

W odpowiedzi na zażalenie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. Zdaniem wierzyciela nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty odbyło się zgodnie z prawem, zaś zarzut dotyczący tego, że dłużniczka została pozbawienia możliwości zaskarżenia nakazu, jawi się jako całkowicie bezzasadny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Postępowanie klauzulowe charakteryzuje ograniczony zakres kognicji sądu. W postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności Sąd bada jedynie, czy orzeczenie jest prawomocne (ewentualnie czy podlega natychmiastowemu wykonaniu) oraz czy nadaje się do egzekucji. W postępowaniu tym nie podlegają natomiast rozpoznaniu zarzuty merytoryczne dłużnika, które mogą być badane wyłącznie w postępowaniu rozpoznawczym. Sąd nadaje klauzulę wykonalności na posiedzeniu niejawnym (art. 766 k.p.c.), jednoosobowo (art. 782 k.p.c.), tytułowi egzekucyjnemu pochodzącemu od sądu klauzulę wykonalności sąd nadaje pierwszej instancji, w którym sprawa się toczy (art. 781 § 1 k.p.c.) Tytułami egzekucyjnymi są – między innymi - orzeczenia sądu prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu (art. 777 § 1 pkt. 1 k.p.c.).

Należność zasądzona nakazem zapłaty z dnia 4 kwietnia 2012 r. nadaje się do egzekucji, tym samym rozstrzygnięcie w zakresie podstaw do nadania klauzuli ograniczało się do oceny prawomocności wskazanego orzeczenia.

W myśl art. 494 § 2 k.p.c. prawomocny staje się nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, przeciwko któremu w całości lub w części nie wniesiono skutecznie zarzutów. Termin do wniesienia zarzutów wynosi dwa tygodnie od doręczenia nakazu zapłaty (art. 491 § k.p.c. - powołany w zażaleniu art. 503 § 1 k.p.c. odnosi się do sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym).

Nakaz zapłaty z dnia 11 kwietnia 2012 r. został uznany za skutecznie doręczony pozwanej w dniu 5 maja 2012 r., co oznacza, że ostatnim dniem do wniesienia sprzeciwu był dzień 19 maja 2012 r. W ustawowym terminie nakaz nie został zaskarżony. Tej kwestii skarżąca w żaden sposób nie kwestionowała. Dowodząc zasadności zażalenia pozwana podniosła, że nie otrzymała przesyłki sądowej zawierającej nakaz zapłaty, nie wskazała jednak żadnych konkretnych zarzutów co do skierowania przesyłki na niewłaściwy adres czy w niewłaściwy sposób. W szczególności nie wskazała innego adresu zamieszkania niż ten, na który kierowana była przesyłka sądowa. Ten sam adres wskazywała nadto w kierowanych do sądu pismach, jak również w samym zażaleniu na nadanie klauzuli wykonalności.

Zarzut niedoręczenia przesyłki zdaje się więc w zasadzie sprowadzać do braku doręczenia przesyłki wprost osobie skarżącej, tj. bezpośrednio do rąk adresata.

W kontekście tak zaprezentowanego stanowiska wyjaśnić należy pozwanej, że w myśl regulacji zawartych w kodeksie postępowania cywilnego pisma sądowe co do zasady - jak zresztą podnosi sama skarżąca - doręcza się stronie, będącej osobą fizyczną, w miejscu zamieszkania (art. 133 k.p.c.). Ponadto jednak art. 138 k.p.c. reguluje tzw. doręczenie zastępcze, czyli doręczenie dokonywane do rąk osoby innej niż adresat. W razie niemożności doręczenia przesyłki w sposób przewidziany w przepisach poprzedzających art. 139 § 1 k.p.c. zakłada z kolei, że pismo składa się w urzędzie pocztowym lub lokalu organu gminy, a zawiadomienie o tym umieszcza się na drzwiach mieszkania lub w skrzynce listowej ze wskazaniem, gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia, przy czym w przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że przesyłka zawierająca nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu została wysłana na adres pozwanej wskazany w pozwie, pod którym doręczyciel nie zastał adresata ani dorosłego domownika, wobec niemożności doręczenia przesyłki sądowej dokonał więc dwukrotnej awizacji (zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym), kolejno w dniach 19 i 24 kwietnia 2012 r., po czym w dniu 7 maja 2012 r. przesyłka została zwrócona do nadawcy.

Powyższe oznacza, że prawidłowo awizowana przesyłka sądowa została uznana za skutecznie doręczoną pozwanej w dniu 4 maja 2012 r., stosownie do art. 139 § 1 k.p.c. Z upływem dwóch tygodni od doręczenia nakaz zapłaty uprawomocnił się.

Analogiczne argumenty jak w rozpoznawanym zażaleniu skarżąca zaprezentowała we wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów. Wniosek ten został jednak oddalony, a zarzuty od nakazu zapłaty odrzucone jako spóźnione. Postanowienia w tym przedmiocie S. P. nie zaskarżyła, stało się więc ono prawomocne.

W tym stanie rzeczy wobec braku podstaw do podważenia prawidłowości wydanego przez Sąd Rejonowy orzeczenia, na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd orzekł stosownie do art. 108 § 1 i art. 98 k.p.c. Pozwana - jako strona przegrywająca postępowanie zażaleniowe - obowiązana jest zwrócić powodce koszty postępowania, na które składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 300 zł. Koszty te ustalone zostały zgodnie z § 6 pkt 4 w zw. z § 12 ust 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSO Agnieszka Kądziołka SSO Piotr Sałamaj SSO Agnieszka Woźniak